

HOTĂRÂRE

Nr. 3-72/22

mun.Chișinău

03 iunie 2022

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Marcel Cimbir, Victor Comerzan, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Elena Cazacov, Alexandru Lozan

examinând în ședință publică contestația cet. XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de procurorul XXXXXX,-

CONSTATĂ:

Inspecția procurorilor a fost sesizată de către administratorul XXXXX XXXXX cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinare presupus a fi comisă de procurorul în Procuratura Anticorupție în cadrul instrumentării cauzei penale nr. XXXXXX.

În motivarea sesizării depuse, cet. XXXXXX a indicat în esență că, procurorul XXXXXX, prin intermediul ofițerului de urmărire penală din cadrul Centrului Național Anticorupție, XXXXXX, a pornit ilegal urmărirea penală în 3 cauze penale: nr. XXXXXX conform art.327 alin.(2) lit.b) din Codul penal, nr. XXXXXX conform art.332 alin.(1) și art.360 alin.(1) din Codul penal și nr. XXXXXX conform art. 190 alin.(5) din Codul penal și cu toate că acestea sunt în totalitate diferite și nu au o legătură de cauzalitate între ele, acestea au fost conexe neîntemeiat într-o procedură unică, cu atribuirea numărului unic XXXXXX.

Urmărirea penală a fost pornită sub pretextul protejării și garantării intereselor XXXXXX și folosindu-se de aceasta la xx.xx.2019 s-a emis ordonanța de aplicare a sechestrului asupra [...], ce aparține cu titlu de proprietate XXXXXX și la xx.xx.2019 Judecătoria Chișinău, Sediul XXXXXX, a autorizat aplicarea sechestrului și a înregistrat notarea respectivă în Registrul bunurilor imobile, soluție ulterior anulată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, Sediul XXXXXX din xx.xx.2020.

Se susține că, în pofida faptului că, procurorul XXXXXX a fost obligat de instanța de judecată să elibereze de sub sechestrul bunurile, însă nici până în prezent nu a executat hotărârea devenită irevocabilă a instanței de judecată. Mai mult, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX, din xx.xx.2020, s-a constatat neexecutarea hotărârii judecătorești din xx.xx.2020 și menținerea sechestrului pe bunurile XXXXXX ilegală și lipsită de suport probatoriu.

Se invocă că procurorul XXXXXX și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, motiv pentru care urmează a fi tras la răspundere disciplinară.

Sesizarea la xx.xx.2022 a parvenit la Inspecția procurorilor fiind dispusă spre examinare conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor.

În cadrul verificărilor efectuate, Inspekția procurorilor a stabilit că pornirea urmăririi penale și fixarea termenului urmăririi penale, conform prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală, a fost realizată de către un alt procuror în Procuratura Anticorupție, care la xx.xx.2019 a și emis ordonanța de punere sub sechestru a [...], asupra căruia XXXXXX invocă pretenții patrimoniale.

Procurorul supus verificării a menționat că el personal nu a emis careva acte procedurale de aplicare sau de autorizare a aplicării sechestrului (ordonanță sau demers) și nu a participat în ședința de judecată în care a fost autorizată punerea bunului imobil sub sechestru, deoarece a fost desemnat pentru a conduce acțiunile de urmărire penală în cauza penală vizată prin ordonanța adjunctului-interimar al Procuraturii Anticorupție, din xx.xx.2019, dată ulterioară pornirii urmăririi penale și punerii terenului sub sechestru și autorizării de către judecătorul de instrucție.

Cauza penală a fost transmisă lui în conducerea urmăririi penale ca urmare a suspendării din funcție a procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX.

Legalitatea aplicării sechestrului pe terenul menționat supra a fost verificată de Colegiul penal și Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, care au stabilit legalitatea ținerii sub sechestru a terenului.

Ulterior, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a respins recursul declarat de XXXXXX împotriva deciziei Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, ca inadmisibil.

Alegațiile autorului sesizării referitor la ilegalitatea aplicării sechestrului în repetate rânduri au fost examinate în ordinea controlului ierarhic superior și de fiecare dată au fost respinse.

Asupra ordonanței de aplicare a sechestrului s-a expus Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, care prin decizia din xx.xx.2019, a respins recursul declarat de avocatul XXXXXX, în interesele S XXXXXX, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2019, care a autorizat aplicarea sechestrului.

Atât prin încheierea de autorizare a sechestrului cât și prin decizia menționată supra a fost constată legalitatea și temeinicia ordonanței contestate și ambele decizii ale instanțelor de judecată sunt în vigoare.

Referitor la neexecutarea încheierilor emise de Judecătoria Chișinău sediul XXXXXX din xx.xx.2020 s-a expus procurorul-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, care în ordonanța din xx.xx.2021 a menționat, că potrivit dispozitivului încheierii din xx.xx.2020, instanța de judecată a dispus: „... Se anulează ordonanța procurorului, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, din xx.xx.2020 în cauza penală nr. XXXXXX privind respingerea cererii număr de înregistrare XXXXXX de ridicare a sechestrului asupra [...]. Se anulează ordonanța din xx.xx.2020 emisă de procurorul-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX prin care s-a dispus, respingerea plângerii depuse de XXXXXX privind anularea ordonanței procurorului, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, din xx.xx.2020. Se anulează ordonanța procurorului, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX din xx.xx.2020, în cauza penală nr. XXXXXX, privind respingerea cererii privind reevaluarea materialelor cauzei penale nr. XXXXXX și dispunerea anulării măsurilor de constrângere și ridicării sechestrului aplicat asupra [...], prin intermediul

ordonanței procurorului ..."

Partea constatatoare a încheierii menționate supra, face referire inter alia și la faptul că „... plângerea înaintată de către XXXXXX nu conține careva temeieri argumentate privind scoaterea bunurilor de sub sechestru, anume de către judecătorul de instrucție în condițiile art. 313 din Codul de procedură penală...”.

„... Subsecvent celor enunțate în prezenta parte a încheierii, judecătorul de instrucție conchide că, în cazul în care XXXXXX consideră că, punerea sub sechestru a bunurilor s-a efectuat ilegal sau neîntemeiat, sau că la moment menținerea sechestrului este nejustificată, chiar dacă acesta inițial a fost aplicat întemeiat, această situație ar putea fi redresată doar prin solicitarea scoaterii bunurilor sub sechestru prin ordonanță a procurorului, în condițiile enunțate supra, sau în ordinea procedurii civile, nu însă în felul în care s-a procedat de către reprezentantul XXXXXX prin înaintarea unei asemenea cerințe în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, pentru care pretexte instanța de judecată va respinge plângerea înaintată în condițiile art. 313 din Codul de procedură penală în această parte...”.

Tot în hotărârea vizată, se menționează și despre faptul că „... instanța de judecată consideră că unica cale de a-și atinge scopul propus, în cazul unui eventual refuz din partea procurorului de a ridica sechestru, va fi ca XXXXXX să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile, or, după dispoziția art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală, alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat, sunt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanței să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluționarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile...”.

Astfel, cele consemnate mai sus, n-au prescriș o conduită obligatorie ce urma a fi respectată de procuror cu referire la scoaterea bunurilor de sub sechestru, fapt care nu îngrădește procurorul de a acționa fără limitări, cu privire la acest aspect, în condițiile cadrului normativ relevant speței și reieșind din circumstanțele individuale ale cauzei.

Prin urmare, alegațiile petiționarului cu privire la neexecutarea hotărârii judecătorești menționată, sunt nefondate și urmează a fi respinse.

În contextul refuzului procurorului de a satisface cererea petiționarului privind scoaterea bunurilor de sub sechestru, cel din urmă a aplicat prevederea art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală și a solicitat scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile. În acest sens Judecătoria Chișinău, sediul XXXXXX la xx.xx.2020 a ridicat sechestrul de pe [...]. Hotărârea menționată a fost atacată de reprezentantul Procuraturii Anticorupție, iar Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din xx.xx.2021 a casat integral hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul XXXXXX, din xx.xx.2020 și a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a XXXXXX către Procuratura Anticorupție, privind ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile menționate.

Decizia Curții de Apel a fost menținută de Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din xx.xx.2021, pronunțându-se asupra inadmisibilității recursului declarat de XXXXXX.

La xx.xx.2020, organul de urmărire penală al CNA a expediat în adresa XXXXXX, o scrisoare prin care a informat că investighează [...].

Cu referire la alegațiile autorului sesizării privind începerea a altor urmăriri penale a explicat, că el personal nu a emis careva ordonanțe de începere a urmăririi penale care ar viza terenul menționat *supra*. În ultimele 2 cauze penale el a verificat doar legalitatea emiterii ordonanțelor de către ofițerul de urmărire penală.

Consideră sesizarea neîntemeiată, deoarece în cadrul urmăririi penale a acționat în conformitate cu legislația procesuală și nu a admis abateri disciplinare în activitatea de serviciu.

În urma verificării sesizării, Inspecția procurorilor a conchis că petentului nu i-a fost îngăduit accesul la justiție și nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară a procurorului XXXXXX conform Legii cu privire la Procuratură. Or, asupra legalității acțiunilor procurorului vizat în sesizare s-au expus procurorul ierarhic superior și instanțele judecătorești (a se vedea ordonanța procurorului-șef interimar al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, din xx.xx.2021, decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2021, încheierea Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2021 ș.a.).

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, cet. XXXXXX a depus contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din XX.XX.2022, și a solicitat Colegiului de disciplină și etică admiterea contestației în vederea tragerii la răspundere disciplinară a procurorului XXXXXX.

Conform prevederilor art.49 al in.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că, autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația depusă de cet. XXXXXX și actele administrate în ședința Colegiului, verificând argumentele expuse de petiționar, Colegiul consideră că contestația depusă este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului XXXXXX nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de care procurorii vizați a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul, reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este suspusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În acest sens, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte,

nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Colegiul reține că aceste alegații/omisiuni, astfel cum au fost prezentate în cuprinsul acțiunii disciplinare, vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia acțiunilor procurorului de caz, acțiuni care, după cum s-a constatat în cadrul examinării contestației, sunt verificate cu ocazia exercitării controlului judiciar.

Mai mult ca atât, conform prevederilor art.218 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, urma să emită și o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte se aduc la cunoștința organelor respective, persoanelor cu funcție de răspundere și procurorului. Or, în speța examinată, o astfel de încheiere nu există.

În raport cu cele invocate în contestație, materialele cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că decizia adoptată de Inspecția procurorilor este una întemeiată, careva temei legal de a o anula lipsește.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.77⁶ - 77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12- 13/17 din 24.01.2017, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația depusă de către administratorul XXXXXXX XXXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, adoptată în urma examinării sesizării privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul XXXXXXX;

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile, la Consiliul Superior al Procurorilor.

Președintele Colegiului : Vladislav GUȚAN ___semnat___

Membrii Colegiului : Marcel CIMBIR ___semnat___

Victor COMERZAN ___semnat___

Oleg TELEVCA ___semnat___

Pavel ȚURCAN ___semnat___

Elena CAZACOV ___semnat___

Alexandru LOZAN ___semnat___